

Cenab-ı Hak:

﴿وَمِنَ أَحْسَنِ دِينًا مَّا أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاسْتَجَابَ لِدَعْوِ اللَّهِ الْإِبْرَاهِيمَ عِندَ الْوَعْدِ إِنَّهُ عِبَادٌ مُّخْلِصُونَ﴾

“En iyi işleri yaparak kendini büsbütün Allah’a teslim eden ve daima doğru yoldan giden İbrahim’in dinine uyan kimseden, din bakımından daha iyi kim olabilir? Allah, İbrahim’i kendine dost edinmişti,” der.[1]

Bu ayet-i kerimede İslam talimatının özeti anlatılmıştır. Başka bir ifadeyle, tam teslimiyet ile bütün güçleriyle yalnız ve yalnız Allah’ın buyruklarına uyan, O’nun dini için kendini vakfeden ve başkalarına iyilik eden kimsenin çabalarını Yüce Allah boşa çıkarmaz. Bu iyilik eden kimse yalnız Allah için iyilik eden olmalıdır. Eğer biri her zaman Allah’ın dinine hizmet veriyorsa, başka biri kalkıp da “Dine hizmet edenin malı da, evladı da, heba olacak,” diye düşünmemelidir. Hayır, tam tersine, en iyi mükâfat ve ecir veren Yüce Allah’tır. Allah’ın kendisi o insana ecir verecek, onu ödüllendirecektir. Daha önce de anlatıldığı gibi, Yüce Allah’ın kendisi o kişinin canını, malını ve şerefini koruyacaktır. Yüce Allah bu gibi insanları ve nesillerini asla heba etmez.

Vâdedilen Mesih Hazretleri (Bakara suresi ayet 113’ü) açıklarken, “Kendi vücudunu Allah’ın huzuruna koyan, hayatını O’nun yollarına vakfeden, iyilik yapmakta coşkunluk gösteren kimse Allah’ın yakınlık pınarından ecrini alacaktır. Bu gibi insanlara ne korku vardır ne kaygı. Başka bir ifadeyle, tüm güçlerini Allah yoluna koyan, onun her sözü de, özü de, hal ve hareketi hatta tüm yaşamı salt Allah için olan, gerçek iyilik yapmak için yanıp tutuşan kimseye Allah, kendi katından ecir verecektir. Onu her türlü korku ve üzüntüden kurtaracaktır,” der.[2]

Şöyle bir hadis vardır. Muaviye bin Hayda Kuşeyri (r.a.) İslamiyeti nasıl kabul ettiğini şöyle anlatır: “Ben Yüce Peygambere vardım ve kendisine, “Rabbimiz sizi hangi mesajla gönderdi, hangi dini bize getirdiniz?” diye sordum. Yüce Peygamber de, “Cenab-ı Hak beni İslam diniyle gönderdi,” dedi. Ben tekrar, “İslam dini nedir?” diye sordum. Kendisi, “Varlığınızın hepsini Allah’a teslim etmek, öteki tanrılardan uzaklaşmak, namaz kılmak ve zekât vermek İslamiyet’tir,” dedi.[3]

Başka bir rivayet de şöyledir: Hz. Süfyan (r.a.) “Bir kere ben Yüce Peygambere gidip “Ya Resulüallah! Bana İslam hakkında öyle bir şey anlatın ki, bundan sonra bir şey sormaya gerek kalmayın. Yani tam manasıyla beni tatmin edecek bir şey anlatın,” diye rica ettim. Bunun üzerine Yüce Peygamber, “Allah’a inandım” dedikten sonra bunu sebat ve azimle devam ettirin,” dedi.[4]

Ashab-ı Kiram'ın hal ve hareketleri nasıldı? Bunu anlamanız için bir hadisi size anlatmak istiyorum: Bilindiği gibi içki İslamiyet'in başlangıcında yasak değildi. Ashab-ı Kiram da içerlerdi. Sarhoş da olurlardı. Buna rağmen din ve onun şerefi kafalarına iyice yerleşmişti. Dini her şeyden üstün tutarlardı. Nitekim içkinin yasaklandığı gün onlar içki meclisindeydiler. Bazıları da sarhoştular. İçkinin yasaklandığını duyar duymaz hemen tatbiki koyuldular. Hemen boyun eğdiler. Hz. Enes bin Malik'in rivayetine göre günün birinde kendisi Ebu Talha Ensari'ye, Ebu Ubeyde bin Cerah'a ve Ubeyy bin Ka'b'a hurma içkisi sunuyordu. Birileri gelip içkinin yasaklandığını söyledi. Bunu duyan Ebu Talha, bağırarak “Enes! Kalk şu içki küplerini paramparça et,” dedi. Hz. Enes, “Ben de kalktım, taştan yapılmış bir havanın dibiyle küplerin hepsini bir bir kırdım,” dedi.[5]

Vâdedilen Mesih Hazretleri, “İslamiyet'in dirilmesi bizden fidye ister. Bu nedir? Bizim bu yolda ölmemiz! İşte İslamiyet'in hayatı, müslümanların hayatı, diri olan Yüce Allah'ın tecellisi bu ölüme dayanır. İşte bu, başka bir ifadeyle İslam demektir. Cenab-ı Hak da şimdi bu İslam'ı diriltmek istiyor. Bundan dolayı bu olağanüstü seferberliğin yola koyulup yürütülmesi için her bakımdan etkin olan fevkalade bir cemaatin kurulması gerekliydi. Onun için hikmet ve kudret sahibi Ulu Allah, halkın ıslahı için bu kulu göndermekle bu amacı gerçekleştirmiştir,” der.[6]

Yine Vâdedilen Mesih Hazretleri, “İnsanoğlu, doğruluk ve iç temizliğiyle Yüce Allah'ın kulu olmadıkça hiçbir dereceye ulaşamaz. Hz. İbrahim gibi olmadıkça bu işler olmuyor. Cenab-ı Hak Hz. İbrahim hakkında, “İbrahim, verdiği sözünü yerine getiren bir kimseydi,” der.[7] Böylece gönlünü başkasından tertemiz kılıp onu Allah sevgisiyle doldurmak, Allah'ın rızasına göre hareket etmek gerekir. Nasıl ki, bir gölge kendi aslının arkasından yürür. İşte Allah'ın rızasının arkasından böyle yürümek gerekir. Öyle ki, Yüce Allah ile kulunun rızası bir olmalıdır. Arada hiçbir fark olmamalıdır. Bu amaçların hepsine ancak dua ile ulaşılabilir. Namaz da aslında dua içindir. Onun için namazın her yerinde dua etmelidir. Fakat biri namazı uyuyarak eda ederse, o gerçek namaz değildir. Öyleyse insan namazı eda ederken asla tembellik, gevşeklik etmemeli, gafil olmamalıdır. Cemaatimiz gerçekten bir cemaat olmak istiyorsa, onun bir ölümü kucaklaması gerekir. Nefsanî işlerle nefsanî arzulardan uzaklaşmalıdır. Yüce Allah'ı her şeyden üstün ve yeğ tutmalıdır,” der.[8]

Günahtan kurtulma yolu “yakîn”dir[9]

Vâdedilen Mesih hazretleri, "Ey Allah'ı seven kullar! Kulak verin ve iyi dinleyin! Yakîn gibisi yoktur. Günahı kurtaran ancak yakîndir. İyi işler işlemeye güç veren de yakîndir. Allah'a gerçek âşık yapan da yakîndir. Yakîn olmadan günahı hiç bırakabilir misiniz? Kesin tecelli olmadan nefsanî duygulardan geri durabilir misiniz? Yakîn olmadan gerçekten tatmin olabilir misiniz? Yakîn olmadan içinizde gerçek bir değişiklik meydana getirebilir misiniz? Yakîn olmadan gerçekten gönül ferahlığı elde edebilir misiniz? Gök altında size günahı bıraktıran öyle bir keffare veyahut fidyeye var mıdır? İyi bilin ki, yakîn olmadan siz ne karanlık hayattan dışarı çıkabilirsiniz, ne de Ruh'ül-Kudüs'e ulaşabilirsiniz. Ne mutlu yakîn sahibi olanlara! Çünkü onlar Allah'ı görecekler. Ne mutlu şüphe ve kuşkulardan kurtulanlara! Çünkü onlar günahı kurtulacaklar. Yakîn serveti verilen sizlere ne mutlu! Çünkü bundan sonra günahınız artık son bulacaktır. Günah ile yakîn ikisi bir arada olmaz. İçinde korkunç zehirli yılanı gördüğünüz bir deliğe elinizi sokabilir misiniz? Acaba siz, bir volkandan taşların yağdığı bir yerde, veyahut vahşi aslanların saldırdığı bir yerde, veya öldürücü vebanın insan neslini yok ettiği bir yerde durabilir misiniz? Eğer yılanı, yıldırım, aslana veyahut vebaya inandığınız gibi Allah'a da inanıyorsanız, O'nun buyruklarına karşı gelip itaatsizlik ederek ceza yoluna gitmek, yahut doğruluk ve vefa ilişkisini O'ndan koparmanız mümkün değildir," der.[10]

Yine kendisi, "Korku, sevgi ve değer takdir etmenin temeli mükemmel irfandır. Kime tam irfan verilirse, ona korku ve sevgi de ihsan edilir. Kime korku ve sevgi verilirse, o umursamazlık sonucu meydana gelen günahı da kurtulur. Bu kurtuluş için bizim ne kana ihtiyacımız vardır, ne çarmıha, ne de herhangi bir keffareye ihtiyacımız vardır. Bizim ancak tek bir kurbanlığa ihtiyacımız vardır. O da nefsin kurban edilmesidir. Tabiatımız da bu ihtiyacı hisseder. Bu kurbanlığın bir diğer adı da İslam'dır. İslam, boğazlanmak için boynu öne koymak demektir. Başka bir ifadeyle, tam rıza göstererek ruhu Allah'ın eşiğine koymak demektir. Bu güzel isim (İslam), bütün şeriatların ruhu ve bütün buyrukların canıdır. Gönül memnuniyeti ve rızasıyla boğazlanmak için boynunu öne koymak, tam sevgi ve tam aşkı gerektirir. Tam sevgi ise, tam irfanı gerektirir. Dolayısıyla İslam sözcüğü, gerçek fedakârlık için, kurban olmak için tam irfan ve tam sevginin gerektiğine işaret eder. Bunun başka hiçbir şeye ihtiyacı yoktur," der.[11]

Cenab-ı Hak, bize bunların hepsini uygulamaya güç versin. Âmin!

İslam talimatı, en güzel talimattır. İnsan hayatının hiçbir yönünü bırakmamıştır. Hepsini ele almıştır. Bu hususta hiçbir eksiklik de hissedilmiyor. Dolayısıyla Yüce Allah'ın bunca ihsanları, O'nun sevgili Peygamber Efendimize indirdiği talimatı hayatımıza, varlığımıza uygulamamızı gerektirir. Biz Ahmediler için bu sorumluluk daha da artar. Çünkü biz Yüce Peygamber Efendimizin gerçek âşığı, kul kölesi ve bu çağın imamının cemaatine katılmış bulunuyoruz, katıldığımızı iddia da ediyoruz. Yüce Allah bir yönden O'nun haklarını yerine getirmemiz için dikkatimizi çekti. Diğer yönden kul haklarını ifa etmemiz için de dikkatimizi çekmiştir. Bunu

söylerken Cenab-ı Hak, türlü hısımlar ve aralarındaki ilişki ve gerekliliklerini yerine getirmemizi de buyurmuştur. Bundan dolayıdır ki, Vâdedilen Mesih hazretleri Biatın dokuzuncu şartında halkın sempatisi ve onun haklarının ifa edilmesinden söz etmiştir.

---

[1] Nisa suresi, 126

[2] Sıracettin hıristiyanın dört sorusuna cevap, Ruhani Hazain, c.12, s.344

[3] El-istiâb

[4] Müslim, Kitab'ül-ıman, (İslam'ın özellikleri ile ilgili hadisler)

[5] Buhari, Kitab-ü Habr'il-vahidi (Tek bir şahidin şehâdetiyle ilgili hadisler)

[6] Feth-i İslam, Ruhani Hazain, c.3, s.10-12

[7] Necm suresi, 38

[8] Melfuzât c.3, s.457-458 (Yeni baskı)

[9] Yakîn: gerçek ve kesin bilgi demektir.

[10] Nuh'un Gemisi, Ruhani Hazain, c.19, s.66-67

[11] Lahor Konuşması: s.5-6, Ruhani Hazain c.20, s.151-152